

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

ततः क्षुरप्रांजलिकार्धचंद्रानालीकनाराचवराहकर्णाः ॥ गांडीवतः प्रादुरासन्सुतीक्ष्णाः सहस्रशो वज्रसमानवेगाः ॥ २४ ॥ ते कर्णमासाद्य महाप्रभावाः सुतेज
नागार्धपत्राः सुवेगाः ॥ गात्रेषु सर्वेषु ह्येषु चापिशरासने युगचक्रे ध्वजे च ॥ २५ ॥ निर्भिद्यतूर्णविविशुः सुतीक्ष्णास्ताक्ष्यत्रस्ताभूमिभिवोरगास्ते ॥ शराचितां
गोरुधिरार्द्रगात्रः कर्णस्तदारोषविवृत्तनेत्रः ॥ २६ ॥ दृढज्यमानाम्यसमुद्रघोषप्रादुश्र्यके भार्गवाखं महात्मा ॥ महेंद्रशस्त्राभिमुखान्विमुक्तांश्छित्वा कर्णः पांडव
स्येषु संघान् ॥ २७ ॥ तस्यास्त्रमस्त्रेण निहत्य सोऽथ जघान संख्ये रथनागपत्नीन् ॥ अमृष्यमाणश्च महेंद्रकर्मिहारणे भार्गवास्त्रप्रतापात् ॥ २८ ॥ पंचालानां प्रवरांश्चापि
यो धानक्रोधाविष्टः सूतपुत्रस्तस्त्री ॥ बाणैर्विव्याधा हवे सुप्रमुक्तैः शिलाशितैरुक्मपुंखैः प्रसृत्य ॥ २९ ॥ तत्पंचालाः सोमकाश्चापिराजनकर्णेनाजौ पीड्यमानाः
शरैर्घैः ॥ क्रोधाविष्टा विव्यधुस्तं समं तात्तीक्ष्णैर्बाणैः सूतपुत्रं समेताः ॥ ३० ॥ तान्सूतपुत्रो निजघान बाणैः पंचालानां रथनागाश्च संघान् ॥ अभ्यर्दयद्वाणगणैः
प्रसृत्य विध्वाहर्षात्संगरे सूतपुत्रः ॥ ३१ ॥ तेभिन्नदेहाव्यसवो निपेतुः कर्णेषु भिर्भूमितले स्वनंतः ॥ क्रुद्धे न सिंहेन यथेभयूथामहावने भीमबलेन तद्वत् ॥ ३२ ॥ पंचा
लानां प्रवरान्संनिहत्य प्रसृत्य यो धानखिलानदीनः ॥ ततः सराजन्विराजकर्णोऽयं बरेभास्कर उग्ररश्मिः ॥ ३३ ॥ कर्णस्य मत्वा तु जयं त्वदीयाः परां मुदं सिंह
नादांश्च चक्रुः ॥ सर्वे त्यमन्यंत भृशहती च कर्णेन रुष्णाविति कौरवेन्द्र ॥ ३४ ॥ तत्तादृशं प्रेक्ष्य महारथस्य कर्णस्य वीर्यं च परैरसत् ॥ दृष्ट्वा च कर्णेन धनं जयस्यत
थाजिमध्ये निहतं तदस्त्रं ॥ ३५ ॥ ततस्त्वमर्षी क्रोधसं दीप्तनेत्रो वातात्मजः पाणिना पाणिमाच्छत ॥ भीमो ब्रवीदर्जुनं सत्यसंधममर्षितो निःश्वसन् जातमन्युः ॥
॥ ३६ ॥ कथं नु पापो यमपेतधर्मः सूतात्मजः समरे घप्रसृत्य ॥ पंचालानां योधमुस्थाननेकान्निजं प्रिवांस्तव जिष्णोऽसमक्षं ॥ ३७ ॥ पूर्वदेवैरजितं कालकैर्यैः सा
क्षास्थानोर्बाहुसंस्पर्शमेत्य ॥ कथं नु त्वां सूतपुत्रः किरीटिन्नथेषु भिर्दशभिः प्रागविद्धत् ॥ ३८ ॥ त्वया क्षिप्तं शस्त्राग्रसद्वाणसंघानाश्चर्यमेतत्प्रतिभाति मेघ ॥ क
ष्णापरिक्लेशमनुस्मरत्वं यथा ब्रवीत्पंडितिलान् स्मवाचः ॥ ३९ ॥ हृत्माः सुतीक्ष्णाश्च हि पापबुद्धिः सूतात्मजोऽयं गतभीर्दुरात्मा ॥ संस्मृत्य सर्वतदिहाद्य पापं जत्याशु
कर्णयुधिसव्यसाचिन् ॥ ४० ॥ कस्मादुपेक्षां कुरुषे किरीटिन्नुपेक्षितुं नायमिहाद्यकालः ॥ यथा धृत्या सर्वभूतान्यजैर्षीग्रांसं दत्त्वां डवे पावकाय ॥ ४१ ॥ तथा
धृत्या सूतपुत्रं जहित्वमहं चैनं गदया पोथयिष्ये ॥ अथा ब्रवीद्वा सुदेवोऽपि पार्थ दृष्ट्वा रथेषून् प्रतिहन्यमानान् ॥ ४२ ॥